

6. Maaji 2026

FM2026/141

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at pålægge Naalakkersuisut at udarbejde lovgivning med henblik på at forbyde dybhavs minidrift.

(Inatsisartunut ilaasortaq, Pipaluk Lynge, Inuit Ataqtigiit)

Vi vil fra Siumut gerne takke Inatsisartut-medlem Pipaluk Lynges for fremlæggelsen af et interessant beslutningsforslag.

Dybhavsminedrift er udvinding af mineraler på store havdybder. Det er en relativt ny metode, hvor der foretages eftersøgning efter metaller og mineraler på havbunden. Det siges, at vi i dag ved mere om Månens overflade end om havbunden på vores egen jord. Dette skyldes, at havets dybder er vanskelige at nå og vanskelige at undersøge. Derfor har vi stadig ikke tilstrækkelig viden om, hvilke konsekvenser aktiviteter på havbunden kan have. Samtidig vil dybhavsminedrift berøre en række lovgivningsområder, herunder råstoflovgivningen, miljøbeskyttelseslovgivningen, søfartslovgivningen samt de juridiske rammer for Grønlands forvaltning af egne naturressourcer. Derfor kan beslutninger på dette område få vidtrækkende konsekvenser, og både nationale og internationale regler må inddrages i overvejelserne.

Derfor handler denne sag ikke alene om erhvervsudvikling. Den handler også om naturen, økonomien og vores ansvar over for kommende generationer.

Grønland er et samfund, der bygger på fiskeri. Fiskeriet er vores vigtigste erhverv og det væsentligste grundlag for vores økonomi og samfund. Havets ressourcer er fundamentet for vores erhvervsliv. Derfor er det vigtigt, at beslutninger ikke udsætter havets ressourcer for unødigt risiko.

Siumut mener, at der er behov for en forsigtig debat om dybhavsminedrift. Vi har endnu ikke tilstrækkelig viden, og den videnskabelige usikkerhed er meget stor. Derfor må forsigtighedsprincippet være afgørende. Hvis dybhavsminedrift skal kunne finde sted, må enhver risiko for påvirkning af fiskeriet og for skader på havmiljøet nødvendigvis kunne undgås. Havmiljøet er nemlig grundlaget for vores fiskeri- og fangsterhverv, og det skal beskyttes.

Siumut støtter forslaget formål, da vi fortsat må beskytte vores havbaserede erhverv. Samtidig må vi dog rejse et vigtigt spørgsmål: Er der reelt behov for særskilt lovgivning? Vi ønsker at spørge Naalakkersuisut: Yder den eksisterende lovgivning, herunder råstofloven, ikke allerede denne beskyttelse?

Siumut ønsker også at kommentere sagens behandling. Vi finder det problematisk, at Naalakkersuisuts svar på beslutningsforslaget ikke blev offentliggjort på Inatsisartuts hjemmeside før mødedagen. Dette kan ikke accepteres. Det er vigtigt, at Inatsisartut har adgang til de nødvendige oplysninger i god tid, så medlemmerne kan tage stilling på et oplyst grundlag.

Vi forventer, at dette forbedres fra Naalakkersuisuts side fremover.

Afslutningsvis vil jeg understrege, at Siumut mener, at beslutninger bør tage udgangspunkt i vores identitet. Vi er et samfund, der bygger på fiskeri og fangst i havet, og det forpligter. Vi skal beskytte havets ressourcer og de vigtigste grundlag for vores erhvervsliv. Derfor støtter Siumut forslaget formål, men vi ønsker samtidig afklaret, om spørgsmålet allerede er tilstrækkeligt beskyttet gennem den gældende lovgivning.

Fra Siumuts side mener vi, at mulighederne for dybhavsminedrift allerede i dag er begrænsede under den gældende lovgivning. Vi finder derfor, at dette bør afklares i udvalgsbehandlingen. Selvom vi har forståelse for forslagsstillerens bekymringer, ønsker Siumut, at det bedst mulige og mest omfattende oplysningsgrundlag sikres, før man som første skridt indfører et forbud.

Men I skal ikke være i tvivl om, at vi i Siumut naturligvis vil prioritere, at beslutninger træffes på det bedst mulige grundlag med størst mulig hensyntagen til vores højt respekterede fiskere og fangere samt til vores natur og miljø.

Med disse bemærkninger indstiller vi, at beslutningsforslaget behandles i Erhvervs- og Råstofudvalget inden andenbehandlingen.

Tak.